

[Tarkistettu suomennos englanninkielisestä tekstistä: v1]

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

5. joulukuuta 2013

Mailman bahá'ílle

Rakastetut ystävät

- 1 Saapuessaan Pyhään maahan tasan sata vuotta sitten tänä päivänä Egyptiin ja länteen suuntautuneiden ”käänteentekevien matkojensa” päätyttyä ‘Abdu’l-Bahá kieltäytyi seremonioista tai fanfaareista, aivan kuten hän oli tehnyt lähtiessäänkin. Hänen lähtönsä ja paluunsa välinen aika muodostui kuitenkin bahá’í-historiassa ratkaisevaksi ajanjaksoksi – Shoghi Effendin sanoin ”loistavaksi vaiheeksi”, jonka kuluessa ”itse Liiton keskuksen käsi” oli kylvänyt ”aavistamattomien mahdollisuuksien siemenet” lännen ”hedelmällisille niityille”.
- 2 Kertomukset ‘Abdu’l-Bahán matkoista ja hänen vaikutuksestaan hänet tavanneisiin ihmisiin ovat määrältään lukemattomat. Jotkut näkivät äärimmäistä vaivaa päästäkseen hänen luokseen – matkustaen laivalla, jalan tai jopa junanvaunujen alla – ja halutessaan niin kiihkeästi nähdä hänet jättivät itsestään muiston tulevien aikuisten ja lasten sukupolvien tietoisuuteen. Edelleen hyvin koskettavia ovat niiden henkilöiden kuvaukset, jotka rakastetun Mestarinsa jopa lyhyen, joskus lähes sanattoman tapaamisen aikana kokivat täydellisen muutoksen. ‘Abdu’l-Bahán vastaanottamien vierailijoiden laaja joukko – johon kuului rikkaita ja köyhiä, mustia ja valkoisia, maan alkuperäisiä asukkaita ja maahan muuttaneita – teki selvästi nähtäväksi hänen Isänsä kaikkia syleilevän uskon luonteen. On mahdotonta arvioida riittävässä määrin ‘Abdu’l-Bahán tämän ajanjakson saavutusten täyttä laajuutta. Monet hänen istuttamistaan siemenistä, joita hän hoivasi kohti kypsyyttä elämänsä loppuun saakka ylläpitämänsä laajan kirjeenvaihdon kautta, kehittyisivät lujaksi yhteisöksi, joka kykenisi ottamaan kantaakseen tulevien vuosien työn suuren painolastin, kannattaen kansallisen bahá’í-hallinnon ensimmäisiä rakenteita ja alkaen toteuttaa Mestarin kaipausta, että jumalalliset opetukset vietäisiin joka kaupunkiin ja rannikolle.
- 3 Ystävät ovat luonnollisesti palauttaneet mieleensä nämä seikat tämän satavuotisjuhlakauden aikana, ja he ovat tehneet sen lisäksi paljon muutakin. Kuten me toivoimme, he ovat kiinnittäneet huomionsa edessään oleviin tehtäviin, saaden innoitusta Mestarin voimallisesta esikuvasta ja ajattomista neuvoista. Me olemme tyytyväisinä huomanneet, että etenkin ponnistukset henkisen kasvatuksen tarjoamiseksi lapsille ja nuorille ovat olleet menestyksekkäitä. Mashriqu’l-adhkárin laitoksen, jonka

erityistä merkitystä 'Abdu'l-Bahá tähdensi niin painokkaasti Yhdysvaltojen vierailunsa aikana, perustamiseksi tehtävä työ edistyy kahdeksassa maassa samalla, kun kaikissa maissa hartaustilaisuudet – hurskaan elämän yhteisöllinen piirre – kukoistavat. Bahá'í-yhteisön lisääntyvässä osallistumisessa yhteiskunnan elämään, mikä antaa sille mahdollisuuden tarjota tuoreen näkökannan monenlaisiin virallisiin ja epävirallisiin keskusteluihin, voi havaita selkeitä kaikuja 'Abdu'l-Bahán tämän aikakauden tarpeisiin liittyvästä syvästä huolesta. Seuduilla, missä toiminnan laajuuden ja intensiivisyyden luomat vaatimukset koetaan kaikkein voimakkaimmin, yhä monimutkaisempia koordinoitujärjestelmiä on kehittymässä asteittain tapahtuvan ja kärsivällisen oppimisprosessin kautta. Maailman joissakin osissa, missä laitokset ohjaavat erityisiä aloitteita, innokkaiden pioneerien virta auttaa vahvistamaan kestävän kasvun perustaa ja laajentamaan mahdollisuuksia siitä, mitä yhteisö pystyy saavuttamaan. Laajentamiseen ja lujittamiseen liittyvä työ etenee niiden lukemattomien omistautuneiden sielujen hellittämättömien ponnistusten kautta, jotka ovat monin eri tavoin seuranneet 'Abdu'l-Baháa kulkien uhrauksen polkua. Maailmanlaajuisen yhteisön lisääntynyt kyky avustaa väestöryhmiä etenemään kohti Baha'u'lláhin luomaa visiota oli ilmiselvästi nähtävissä yhdennessätoista Kansainvälisessä bahá'í-konventissa. Tämä sama kyvykkyys näkyi elävästi videossa *Frontiers of Learning* [Oppimisen eturintamassa], ja sitä tarkasteltiin yksityiskohtaisesti asiakirjassa *Insights from the Frontiers of Learning* [Oivalluksia oppimisen eturintamasta]. Nämä molemmat ovat kannustaneet pohtimaan syvällisesti paitsi kasvun dynamiikkaa myös keinoja puuttua monien yhteiskunnallisten sairauksien aiheuttajiin. Ja tämän kolmivuotisen ajanjakson viimeisinä kuukausina saimme nähdä vaikuttavimman osoituksen siitä, miten nykysukupolvi on vastannut Mestarin persoonassa ainutlaatuisella tavalla henkilöityneen ihmiskunnan palvelun kutsuun: yli kahdeksankymmenentuhannen nuoren kokoontuminen neljä kuukautta kestäneeseen sarjaan konferensseja, jotka pidettiin runsaassa sadassa kaukana toisistaan sijaitsevassa paikassa ympäri maapalloa.

- 4 Vaikka kullakin konferenssilla oli omat ainutlaatuiset piirteensä, niillä kaikilla oli yhteisiä tärkeitä tunnusmerkkejä – valmisteluille ominaiset huolelliset järjestelyt, kussakin kokoontumisessa vallinnut käsin kosketeltava ajatuksen ykseys, konferensseista virrannut energia. Nuorten osallistumisensa eteen tekemissä sinnikkäissä ponnisteluissa voidaan nähdä välähdys osallistujien tuntemasta omistautuneisuudesta. Jotkut heistä tekivät suuria uhrauksia voidakseen koota tarvittavat varat niukoista resursseista; toisissa tapauksissa ystävät saivat viranomaisilta luvan järjestelyihin selitettään heille näiden tapahtumien ylevän päämäärän ja tervehenkisen luonteen. Laivayhtiöitä suostuteltiin muuttamaan reittiään osallistujien poimimiseksi mukaan, kun taas jotkut nuoret kävelivät päiväkausia, jotta he pääsisivät konferenssipaikkaan. Raportit konferensseissa saaduista oivalluksista, niissä vapautunut luovuus, kussakin tilaisuudessa esitetyt koskettavat lausunnot ja ennen kaikkea niiden palveluteoille antama sysäys ovat osoitus siitä, että konferensseissa läsnä olleita koskettivat henkiset voimat, jotka ovat kestävämpiä, syvempään ulottuvia, kuin mitä toveruuden riemu ja suuret joukot yksin voisivat saada aikaan. Erityisen rohkaisevaa on, että kymmenettuhannet nuoret, jotka eivät halua antaa myöten turhanpäiväisille asioille tai tyytyä helppoon yhdenmukaisuuteen, on nyt tuotu alati laajenevan keskustelun piiriin ja osaksi toimintamallia, jonka vaikutukset ovat kauaskantoiset ja liittyvät siihen, miten elää eheää elämää ja toimia henkisen ja yhteiskunnallisen muutoksen edistäjänä. Näiden konferenssien

laitoksilta edellyttämä yhteistyön uusi taso näin suurten joukkojen liikkeelle saamiseksi ja ohjaamiseksi sekä ryhmänvetäjien joukkojen valmentamiseksi heidän avukseen; yhteisöltä vaadittu varaukseton yhteinen ponnistus, kun se avasi osallistumisen mahdollisuuden kaikille ja näki tämän teon syvällisen vaikutuksen; yksilöiden osoittama vakava sitoutuminen, kun he konferenssimateriaaleissa tarkasteltuja käsitteitä hyödyntäen ovat liittymässä niiden kymmenientuhansien joukkoon, jotka ovat tavoittamassa satojatuhansia muita – kaikki nämä tekijät yhdessä ovat vaikuttaneet kyvykkyyden merkittävään lisääntymiseen niissä kolmessa esitaistelijassa, joista viisivuotissuunnitelman menestys on riippuvainen. Ja samalla kun me tunnistamme, että nuoret ovat tämän edistyksen eturintamassa, sen erityispiirteenä on, että yhteisö nousi yhtenä joukkona tukemaan ja kannustamaan tätä ilmiötä ja ponnistelemaan sen puolesta ja riemuitsee nyt nähdessään edistytensä toisistaan riippuvaisena, orgaanisena kokonaisuutena, joka on entistä valmiimpi kohtaamaan tämän päivän välttämättömyydet.

- 5 Tämän kaiken huomioon ottaen me emme epäröi tunnistaa tätä kehitystä osoitukseksi sellaisesta edistyksestä joukkojen liittymisen prosessissa, jota ei ole tähän mennessä koettu.
- 6 Kehotamme kaikkia pohdiskelemaan sen ponnistuksen merkitystä, jossa Korkeimman nimen yhteisö on mukana ja jonka merkitystä Mestari pyrki niin usein matkojensa aikana tähdentämään, ja omistautumaan uudelleen tekemään oman osansa sen lopputuloksen saavuttamiseksi. ”Pyrkikää koko sydämestänne,” ‘Abdu’l-Bahá kehotti erästä yleisöä, ”olemaan Jumalan armon auliita kanavia. Sillä minä sanon teille, että Hän on valinnut teidät rakkauden sanansaattajikseen kautta maailman, Hänen henkisten lahjojensa tuojiksi ihmisille, keinoksi levittää ykseyttä ja sopusointua maan päälle.” ‘Abdu’l-Bahá mainitsi toisessa tilaisuudessa: ”Jos Jumala suo, kenties tästä maanpäällisestä maailmasta voi tulla ikään kuin taivaallinen kuvastin, jossa me kaikki voimme nähdä jäljen jumalallisuuden häivähdyksistä, ja uuden luomakunnan perusominaisuudet voivat heijastua ihmissydämistä loistavasta rakkauden todellisuudesta.” Tätä päämäärää kohti kaikki ponnistuksenne on suunnattu. Viisivuotissuunnitelman toisen puoliskon aikana bahá’i-uskon yhteisörakentamisen voiman on vapauduttava niillä tuhansilla seuduilla, missä kasvuohjelmia pitää käynnistää, vahvistaa tai laajentaa. Bahá’i-laitosten ja niiden toimijoiden haasteena on tarjota keinot kaikkien niiden rinnalla kulkemiseen, jotka vaalivat puhdasta ja vilpitöntä toivetta paremmasta maailmasta riippumatta siitä, minkälainen heidän osallistumisensa henkiseen kasvatustilanteeseen on tähän asti ollut, ja auttaa heitä muuntamaan tuo toive käytännön askeleiksi, jotka päivä päivältä ja viikko viikolta yhdistyvät rakentamaan vireitä ja kukoistavia yhteisöjä. Miten sopivaa onkaan, että tänä hetkenä nuorten sukupolvi on näyttänyt kyvykkyytensä, valmiina omaksumaan yhä enemmän vastuuta, koska sen panos käsillä olevaan työhön on osoittautuva ratkaisevaksi tulevana kuukausina ja vuosina. Me anomme rukouksissamme pyhällä kynnyksellä Kaikkivalttiasta tukemaan kaikkia niitä, jotka tahtovat olla osallisina tässä suunnattomassa hankkeessa, jotka asettavat muiden todellisen vaurauden oman huolettomuutensa ja mukavuutensa edelle ja joiden silmät ovat kiinnittyneet ‘Abdu’l-Baháan saadakseen täydellisen esimerkin siitä, minkälaisia meidän tulisi olla. Kaiken tämän tarkoituksena on, että ”ne, jotka kulkevat pimeydessä, voisivat päästä valoon” ja että ”ne, jotka ovat jääneet ulkopuolelle, voisivat liittyä [Jumalan] valtakunnan sisäpiiriin.”

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]